

ACC. NR.

145

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av: Carl O. Kang.

Härad: Torna

Adress: _____

Socken: Flädie

Berättat av: _____

Uppteckningsår: 1923-24

Född år _____ i _____

Uppteckningen rör

*Det levande skatttet
Hunden utan hurud*

1.
2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Björns Kläder s. n.

Det levande skelettet. Helsingör, Danmark.
 Det var på 1830-talet. En man, som hette
 Hansen, arbetade i Helsingör (Dunk), men bodde
 nära en mil från staden och måste därför gå den
 långa vägen både morgon och afton. En kall vinter-
 afton var Hansen på väg till sitt hem. När han kom
 till ett vägskäl, som låg mellan staden och hemmet,
 såg han en vit skepnad. Hansen var en modig
 man och gick fram och såg efter vad det var. Då blev
 han varse, att det var ett skelett, som hade ett täcke
 omkring sig. Då sade han först god afton en gång, men
 skelettet svarade inte. Han sade det än en gång, men
 med samma resultat. Då blev han vred på skelettet
 och sade: "Kan du icke svara din he fan?" Men då
 skedde något. Skelettet slog till Hansen så, att han
 kände sig alldeles yr, och när han kom till sig igen,
 märkte han en tyngd på sina axlar. Det var skelettet,
 som hoppet upp och nu satt och kramade honom
 förskräckligt. Då först blev han rädd och började springa,
 men skelettet var tungt, så att han måste nöja sig
 med att gå sakta. Det var med hemiska känslor
 Hansen gick där, och han svettades mycket både
 av rädsla och av tyngden. Efter att ha gått en stund
 kommo de förbi en kyrkogård. Då uppgav skelettet
 ett hemskt skratt och var med ett hopp inne på
 kyrkogården, där det försvann. Hansen sprang till
 sitt hem det fortaste han kunde, men hemkommen
 föll han omkull och blev mycket sjuk. Han måste
 ligga till sängs ett helt år, innan han blev frisk
 igen. Det märkvärdiga var, att han var alldeles gul
 över hela kroppen, och att det gula färgade från sig,
 så att allt vad han rörde vid blev också gult. Det
 dröjde flera år, innan den gula färgen försvann fullstän-
 digt från hans kropp. Detta är berättat av Hansens sons
 dotterdotter, en fru Petersson, som är bosatt i Helsingborg.

Hunden utan huvud. (i Källby vid Lund)
 En afton på 1860-talet var min farfar och hans
 sväger Nils Andersson på väg från Värpinge till
 Råby för att delta i en dansställning. För att komma
 fram fortast möjligt togo de en genväg över "Källby bro".
 Så fort de kommit över bron och fram till järnvägs-
 övergången, såg Andersson en stor, svart och hurig
 hund utan huvud ligga där. Han försökte köra bort
 hunden genom att säga: "Väck med dig ditt as!" Men
 då det inte hjälpte, sparkade han till honom. Så
 försvann hunden, men Andersson fick så ont i
 benet, att han själv inte kunde gå, utan farfar
 måste hjälpa honom hem igen. Farfar hade inte
 sett hunden, men han hade sett, att Andersson
 fått ont i benet, när han sparkade efter någonting.
 Han var sedan halt i hela sitt liv. Han bortgick
 år 1896.

Historien är berättad av min farfar, som garanterar,
 att den är sann.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Carl Klang (f. 1902.)

Elev vid Vilan 1923-24

Ojered, Flädie s:n, Torna härad.